

mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2023 NUMMER 3

En trygg plats i Venezuela

Kulturmöten och religionsdialog i Oman

Bilaga: Finska Missionssällskapets årsrapport

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Joanna Lindén-Montes
tfn 044 4935 690

Assistent
Bibiana Boucht
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Koordinator (församlings-
kontakter, vuxna och frivilliga)
Charlotte Steffansson-Myrskog
tfn 044 7028 953

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 164:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A, 00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växel: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 300 exemplar. Tryckeriets produktion är koldioxidneutral.

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Fontana Media/Malin Aho

Tryck: Laine Direct Oy, Rauma

Finska Missionssällskapets insamlingskonto
FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH

Insamlingsstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2022/6434, i kraft 1.1-31.12.2023, beviljat 16.8.2022 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Att gå över gränser

När detta nummer av tidningen Mission utkommer har Finska Missionssällskapets årsmöte nyligen hållits och verksamheten år 2022 behandlats. Därför ingår i detta nummer en årsrapport med de centralaste resultaten och några berättelser från arbetet.

Det är en utmaning att förverkliga ett evigt missionsuppdrag i en tidsbunden omvärld. Vi behöver ständigt reflektera över vilka former och ord som kunde förmedla evangeliet i vår tid. Dessutom har världen varit en särskilt krävande miljö att verka i de senaste åren. Ändå har vi åstadkommit otroligt mycket tillsammans.

Missionssällskapets arbete har alltid varit ett samarbete mellan många olika parter, där sällskapet länkar samman människor, kyrkor och instanser som drivs av en vilja att göra Guds kärlek uppenbarad i världen. Ni som läser denna tidning har antagligen varit med och förverkligat missionsuppdraget åtminstone genom att stöda Missionssällskapet.

Ett vanligt sätt att beskriva mission är att den är gränsöverskridande. Det handlar om att föra evangeliet över exempelvis geografiska, kulturella, språkliga och sociala gränser. Detta sker mycket tydligt när vi utför missionsarbete i främmande länder. Mindre tydligt är det vardagliga gränsöverskridandet i vår egen miljö.

De flesta av oss konfronteras ändå återkommande med gränser och främmandskap av olika slag. Österbottningen som flyttar till Nyland (och omvänt) ställs inför nya kulturella uttryck. På dagis- och skolgården möter vi barn och föräldrar som lever i en helt annan kulturell och religiös kontext. Främmandespråkig personal träffar vi kanske i butiken eller inom sjukvården. På arbetet eller fritiden kan det hända att vi umgås med personer från en alldeles annan bakgrund eller social klass än vi själva. I denna mening är vi alla gränsöverskridare. Det annorlunda är en rikedom, men även en utmaning.

Jag tror att vi behöver tänka bortom missionsbefallningen. Innan vi kommer till döpdandet och lärandet behöver vi leva ut allt det som Jesus i evangelierna lär oss om hur vi ska leva i förhållande till andra, hur vi ska bemöta varandra och hur vi ska älska varandra.

Precis som missionären i utlandet behöver beakta den lokala kulturen när evangeliet delas, så behöver vi fundera vilket tilltal som passar i de sammanhang som vi är del av. Att våga möta det som är annorlunda och främmande är ett första steg i missionsuppdraget. Det övriga kommer sedan. Men för att kunna vara redskap för Guds kärlek fullt ut behöver vi vara villiga att gå över gränser.

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Femåriga Mathias Arcay i den lutherska kyrkans förskola i Valencia, Venezuela.
Foto: Anna Lundén

Elisabeth Sagati har kunnat slutföra sina studier. Hon gläds tillsammans med sin mamma Rehema Sangali. De bor på ett massajområde i Tanzania där den evangelisk-lutherska kyrkan har inlett påverkans- och utbildningsarbete för att förhindra att barn tvingas gifta sig. I stället kan de satsa på att gå i skola och utbilda sig. Kyrkan har fått ett miljonstöd för sitt arbete, huvudsakligen från EU. Finansieringen har sökts i samarbete med Finska Missionssällskapet. "När forskare, religiösa aktörer och statliga representanter arbetar tillsammans är det möjligt att förändra världen", säger Anna-Kaisa Kähkölä vid Missionssällskapet. **FOTO: VIRVE RISSANEN**

AKTUELLT

Pauliina Parhiala leder Missionssällskapet

Pastor, teologie och filosofie magister Pauliina Parhiala har valts till Finska Missionssällskapets nya verksamhetsledare.

Parhiala började vid Finska Missionssällskapet i januari 2022 som chef för diakoni och utveckling. Innan dess var hon landschef för den norska kyrkans utlandshjälp i Tanzania. Hon har också verkat i chefspositioner vid Lutherska världsförbundet i Jerusalem, ACT-alliansen i Genève samt Kyrkans Utlandshjälp i Mellanöstern. Hon har också varit tillförordnad verksamhetsledare, direktör för internationellt arbete samt verksamhetsledare för Crisis Management Initiative. Hon prästvigdes år 2022. "Missionssällskapets värderingar och roll i kyrkans missionsuppdrag, liksom Missionssällskapets betydelsefulla strävanden i det holistiska missionsarbetet, är inspirerande", säger Parhiala.

Avgående verksamhetsledare Rolf Steffansson börjar arbeta som präst för Finlands Sjomanskyrka i södra Spanien den här hösten.

Pauliina Parhiala inledde sitt uppdrag den första augusti.
FOTO: MARJATTA KOSONEN

"Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskingar."

Jag vaknar till ett högt ljud, klockan är inte ens fem på morgonen, min andra morgon i Oman. Snabbt inser jag att det är morgonens böneutrop som väckt mig. I Oman står moskéerna tätt och huset jag flyttat in i är beläget mitt i en kör av minst fem olika minareter.

Efter en knapp vecka har jag vant mig vid ljuden. En särskild glädje kom böneutropen att ge mig under ramadan, då utropet vid solnedgången påminde om att dagens fasta var över. Människorna strömmade ut på gatorna för att avbryta fastan tillsammans och hela omgivningen vaknade till liv igen.

En trygg plats för reflektion

Jag har spenderat den senaste våren som volontär på Al Amana-centret, som idkar religionsdialog och fredsbygge på många olika sätt. Till centret kommer studiegrupper som representerar olika religioner och kulturer för att lära sig av varandra. Grupper som har svårt att komma överens på hemmaplan erbjuds här en neutral plats för samtal och dialog. Under sin vistelse får de leva tätt inpå varandra och bygga förtroende. Besökarna tar med sig det nyfunna förtroendet hem, delar med sig av sina insikter och gör på så sätt skillnad i sin omgivning.

Många frågor väcks vid centret. Hur kan jag se över hur jag pratar och tänker om saker? Hur kan jag agera som en förmedlare av fred i min vardag? Hur kan vi på ett mer kärleksfullt och fredligt sätt samexistera och försöka förstå våra medmänniskor, även om vi inte är överens om allt eller ens hör till samma religion?

Under en eller två veckor på centret hinner besökarna ta till sig grundläggande kunskaper i dialog och fredsarbete, föra diskussion med människor från andra trossamfund, ägna sig åt självreflektion och bekanta sig med landet och kulturen genom utflykter och matlagning.

Med i kyrkans omstrukturering

Då vi hade grupper på besök fick jag vara med i en del av planeringen, delta i programmet och utflykterna samt fungera som värd för grupperna då vi var på centret, eftersom deltagarna och jag bodde i samma hus. Mina arbetsuppgifter bestod av såväl praktiska uppgifter på kontoret som lite strategiskt arbete för centret.

Fyra månader i Oman

Ina Laakso på besök i Wahida Sands-öknens tillsammans med en av grupperna som vistades vid Al-Amana centret.

Jag var med och ordnade en del evenemang, exempelvis en retreat för kvinnor med taizé-andakt och en mångreligiös iftar-middag under ramadan.

Jag fick delta i ett intressant projekt gällande den protestantiska kyrkans omstrukturering. Jag medverkade i några arbetsgrupper där jag bollade tankar och idéer gällande omorganiseringen. För mig som hållit på en del med strategiskt arbete inom organisationer, var det mycket lärorikt och givande att få vara med på ett hörn. Jag fick se hur kyrkan gör sig mer självständig och hur den ser över sina strukturer för att på ett bättre sätt finnas till för sina medlemmar och vara kyrka.

Samhörighet vid måltiderna

Förutom att jag lärde mig om centrets verksamhet och fick se religionsdialog på nära håll, var alla de människomöten jag hade och de relationer jag byggde upp det mest givande under min tid i Oman. Cirka 40

procent av invånarna i Oman är gästarbetare. Detta återspeglade sig i centrets personal, i församlingen och i samhället. Alla dagliga människomöten gav inblick i nya livsberättelser och olika kulturer. Vi kunde diskutera både stora och små frågor när vi samlades på golvet för att dela en måltid.

Att vara gäst i ett land där man vill bygga fred och förtroende på olika sätt var en lärorik upplevelse. Jag är tacksam över att ha fått lära känna många härliga människor och över privilegiet att få dela med mig av mina upplevelser och Al Amana-centrets budskap där jag rör mig framöver. När jag nu hör prästen yttra uppmaningen "gå i frid och tjäna Herren med glädje" i slutet av gudstjänsten har det en helt annan betydelse i mitt liv och jag hoppas att vi alla kunde gå framåt fridfullt i vår vardag.

Text: Ina Laakso, utsänd via volontärprogrammet Felm Volunteer 1.2–3.6.2023.

Finska Missionssällskapet

2022

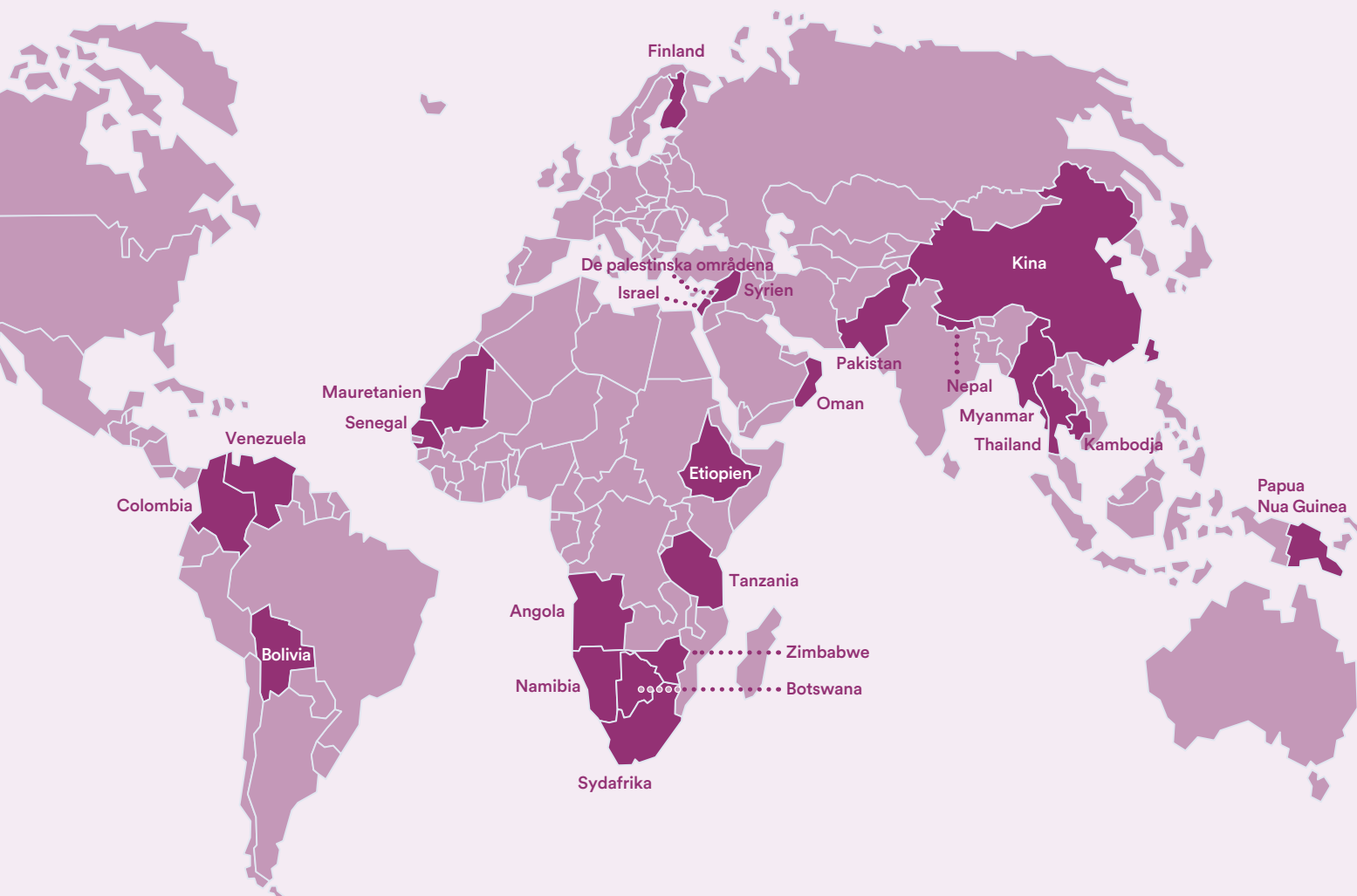
Årsrapport

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Tro. Hopp. Kärlek.

OCH STÖRST AV DEM ÄR KÄRLEKEN.

Finska Missionssällskapets verksamhet 2022

Finska Missionssällskapet är en av kyrkans officiella missionsorganisationer och en av Finlands största aktörer inom utvecklingsamarbete. Vi utför missionsarbete, utvecklingsamarbete och fredsarbete tillsammans med cirka hundra samarbetspartner i 24 länder. Tron på Gud, hoppet om en bättre framtid och kärleken till nästan utgör den fasta grund på vilken Missionssällskapet har byggt sin verksamhet i mer än 160 år.

Vårt arbete når ut till de mest utsatta, förtryckta och diskriminerade människorna. Vi möjliggör utveckling, vi bygger fred och vi skapar jämlika förutsättningar för människor att forma en värdig tillvaro.

Läs mera:

finskamissionssallskapet.fi

Tillsammans genom svårigheterna

Vår nya strategi, som godkänts av Missionssällskapets årsmöte, talar om långsiktigt arbete. År 2022 hade det gått 150 år sedan de första nordnamiabierna döptes. Sedan dess har en kyrka med 800 000 medlemmar vuxit fram i Namibia. Kyrkan har varit med och byggt upp hela landet genom utvecklingen av utbildning och hälsovård. Liknande exempel finns i andra delar av Afrika, och nästan överallt i världen där kyrkan är verksam. Utvecklingen har sällan varit okomplicerad. Arbetet har innefattat tillväxt, men också fört med sig branta motgångar.

År 2022 blev vi tvungna att konstatera att krigets verklighet, som varit vardag i många av de länder där vi har verksamhet, nu kommit oss nära också i Europa. Under året var effekterna av coronapandemin fortfarande synliga i Finland och i olika delar av världen. Detta innebär även brist på mat och ökad fattigdom. I Finland var församlingarna tvungna att fundera över hur församlingarnas liv ser ut efter pandemin. Effekterna av klimatförändringarna kunde ses till exempel som torka och översvämningar. Oron över jordens ekologiska bärkraft fortsatte.

I allt detta har Missionssällskapet tillsammans med sina samarbetspartner fortsatt att arbeta för att stärka tron, hoppet och kärleken i världen. Den här korta årsrapporten beskriver hur arbetet förverkligades i olika delar av världen. Mitt i alla motgångar skapar kyrkornas arbete hopp om nya möjligheter. Detta hopp vill vi också förmedla till vår egen kyrka och våra understödare.

Vi vill tacka alla er som varit med och gjort arbetet möjligt under det gångna året. Vi hoppas att den här sammanfattningen av vårt gemensamma arbete ska inspirera till förbön och framtida stöd.

Rolf Steffansson
Verksamhetsledare

Sami Mannerheim

”Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.” (Matt 13:31-32)

Finska Missionssällskapets nya strategi bygger på detta bibelord.

Anna Lundén

Församlingen Sinai samlas på 4000 meters höjd i staden El Alto, Bolivia.

Glädjebudskapet om Jesus nådde 87 105 människor som inte var med i någon församling.

Här läker själens sår

”Den här kyrkan står alltid på sitt folks sida. Den delar människornas lidande och deras glädjeämnen, och stöder deras krav på förändring i samhället. Det här är en fattig kyrka för de fattiga. Vi är som ett andligt sjukhus för dem som längtar efter medicin för själens sår”, säger biskop German Loayza från Bolivias evangelisk-lutherska kyrka.

Finska Missionssällskapet stöder kyrkan och dess församlingar, deras verksamhet och samarbete, bland annat genom att stärka pastorernas och evangelisternas teologiska utbildning, den kristna fostran och ungdomsverksamheten.

Vi vittnar om Guds gränsöverskridande kärlek

Vi försvarar de diskriminerades människovärde och mänskliga rättigheter

Tillbaka till skolbänken

I Kambodjas fattigaste områden i provinsen Ratankiri tillhör majoriteten av befolkningen olika ursprungsfolk, vars sociala status är mycket svag. Hittills har ursprungsfolken ofta hamnat utanför det officiella utbildningssystemet, eftersom de flesta av dem inte förstår khmer, Kambodjas officiella språk.

Missionssällskapet och dess partnerorganisation ICC (International Cooperation Cambodia) driver ett flerspråkigt utbildningsprojekt som gett goda resultat i regionen. Tack vare verksamheten har upp till 90 procent av områdets grundskollärare utbildats för att undervisa på inhemska språk. Som ett resultat kan allt fler barn och unga läsa och skriva på sitt modersmål. Förändringen har också en tydlig effekt på framtida studieframgångar: antalet unga som klarar gymnasiet och fortsätter till högskolestudier ökar hela tiden.

Över 500 lärare fick utbildning för att kunna undervisa på flera språk eller i det egna modersmålet.

Anna Peltonen

På torget intill skolgården. Medan eleverna håller rast sitter Phieng (till höger) och skalar kassava tillsammans med sina vänner, som har hoppat av skolan.

Tanzanias regering gick med i Missionssällskapets projekt

I Tanzania upplever kvinnor och barn med funktionsnedsättning mera våld än majoritetsbefolkningen och endast en bråkdel av dem omfattas av hälsovårdstjänster. Ofta avvisas de här personerna bokstavligen vid sjukhusportarna.

Sjukhuset Seliani Hospital, som ägs av den evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania, har som mål att bli ett föredöme inom vården för människor med funktionsnedsättning. Tanzanias hälsoministerium blev så imponerad av projektet som stöds av Missionssällskapet, att ministeriet nu finansierar en del av utbildningen för sjukhusets personal för att säkerställa handikappvänliga tjänster.

Vi arbetar för en rättvisare värld

Vi bygger fred och försoning

Fredsarbete kräver engagemang och förändring

”Missionssällskapet är en av få organisationer som verkligen respekterar lokalbefolkningens målsättningar och seder. Vår viktigaste uppgift är att ingjuta hopp och att vara närvarande. Utan Missionssällskapet skulle vi inte kunna göra detta”, säger John Hernandez, pastor inom Colombias evangelisk-lutherska kyrka och Missionssällskapets lokala sakkunniga inom fred och försoning.

”Ju längre jag arbetar inom detta område, desto säkrare blir jag att förverkligandet av evangeliet också handlar om försvar av mänskliga rättigheter.”

Arbetet är inriktat på att stärka samhällen på landsbygden och i konfliktområden. Olika etniska grupper har fått en starkare roll i konfliktlösningsprocesserna. Projektet har i synnerhet fokuserat på att stöda kvinnors delaktighet i samhället.

Missionssällskapets projekt sysselsätter 1192 lokala experter.

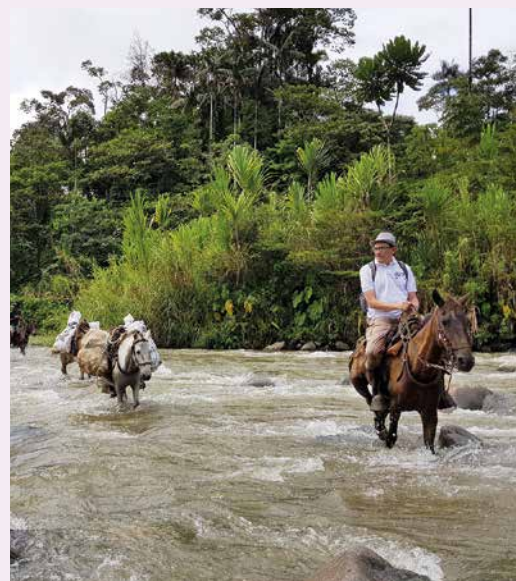

Seliani sjukhus ägs av lutherska kyrkan i Tanzania. Det vill bli ett föredöme i sjukvård för personer med funktionsnedsättning. Biskop Erick Shoo deltog i projektets lanseringsceremoni.

Cirka 2 253 000 människor berörs av Missionssällskapets verksamhet.

Läs mera:

finskamissionsallskapet.fi/verksamhet

Pastor John Hernandez företar sina arbetsresor från Medellín till landsbygden med terrängbil, på hästryggen eller till fots.

Ekonomi 2022

Finska Missionssällskapets verksamhet finansieras av församlingarna inom evangelisk-lutherska kyrkan i Finland, kristna organisationer och privatpersoner. Missionssällskapet får även stöd från utrikesministeriet för utvecklings-samarbete och fredsarbete.

I slutet av år 2022 hade Missionssällskapet 177 arbetstagare, 110 i hemlandet och 67 utomlands.

Verksamhetsberättelse och bokslut 2022

finskamissionssallskapet.fi/om-oss

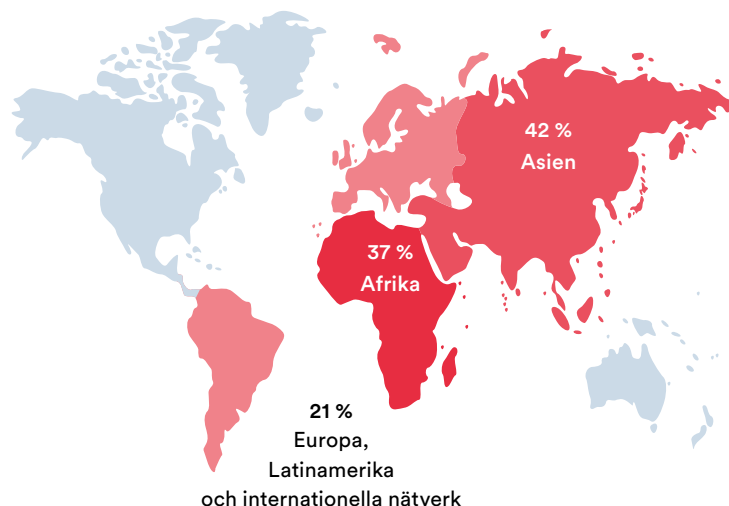

110
arbetstagare
i hemlandet

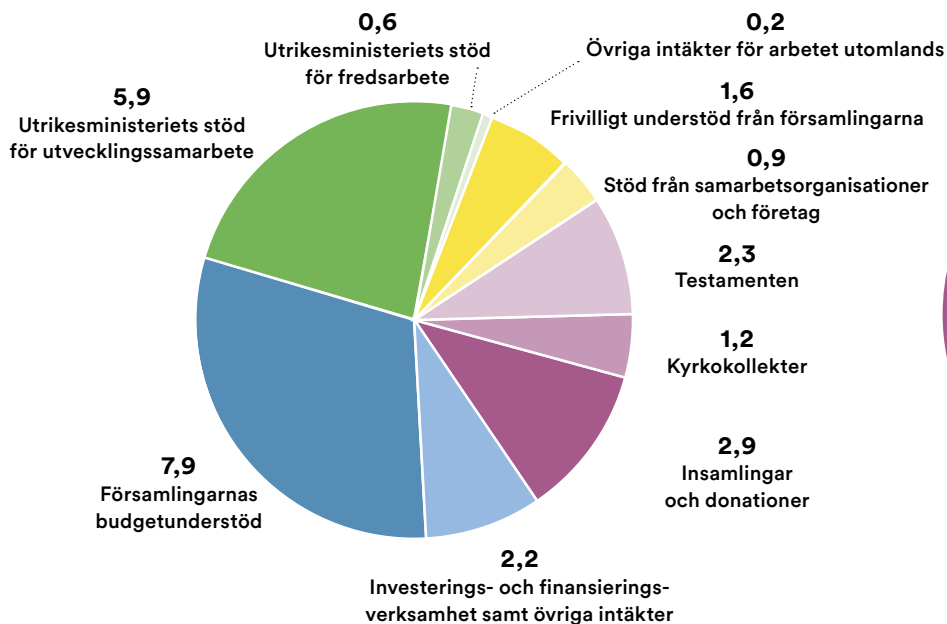

67
arbetstagare
utomlands

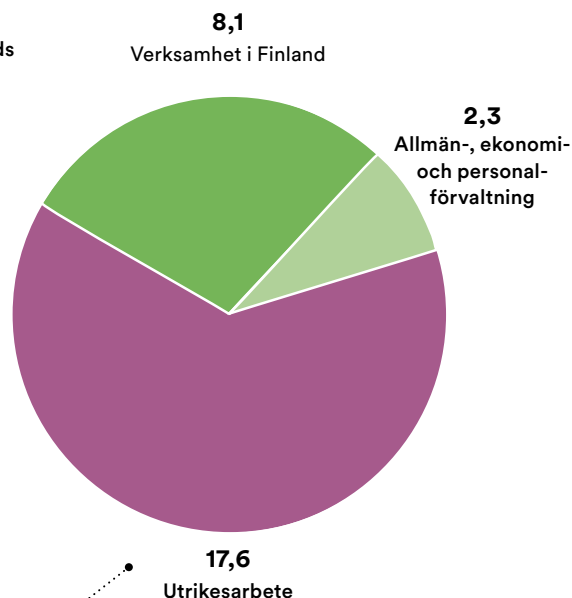
Resursernas regionala fördelning

Inkomster 25,7 m €

Utgifter 27,9 m €

7,4 % Katastrof- och annat utlandsarbete

De vackraste julsångerna fördubblade sitt insamlingsresultat under jubileumsåret

År 2022 firade vi att De vackraste julsångerna sjöngs för femtionde gången. Efter coronaåren återvände finländarna till kyrkorna för att sjunga och donerade nästan 870 000 euro till utsatta barn runt om i världen. Församlingarna svarade på hjälpbehovet i världen och samlade in kollekter både på traditionellt vis och genom MobilePay och sms.

Jubileumsåret kulminerade i en finskspråkig festkonsert med flera finländska toppartister. Nästan 900 000 personer såg konserten på tv och Yle Arenan. Ett svenskspråkigt julsångsevenemang spelades in i Pedersöre kyrka. Sändningen visades i Yle Fem på julafton och annandag jul. Sammanlagt 40 500 tittare följde med sändningarna i tv och på Yle Arenan.

Insamlingsintäkterna används för att stöda utsatta barn i mer än 20 länder. Medlen går bland annat till att förbättra barns och mödrars hälsa, hjälpa familjer att få näringsrik mat och rent vatten, samt till att utveckla familjers möjlighet att skaffa utkomst. Republikens president Sauli Niinistö var beskyddare för kampanjen 2022.

Jore Marjaranta och Ida Elina uppträder i Tempelplatsens kyrka vid jubileumskonserten med De vackraste julsångerna.

Från stipendiater till framtida ledare

Tack vare stipendiatstöd från Finska Missionssällskapet har över 400 anställda utbildats för kyrkor i olika delar av världen under loppet av 60 år. Många stipendiater har blivit ledare, biskopar, rektorer, utbildare och påverkare inom sina kyrkor. Nu står verksamheten inför förändringar: stipendiaterna ska i fortsättningen utbildas tillsammans med Lutherska världsförbundet. Fram till år 2025 befinner vi oss ännu i en övergångsfas tills alla de nuvarande stipendiaterna som får stöd av Missionssällskapet har utexaminerats. I framtiden ligger fokus på utbildning av ungdomar och kvinnor, med målsättningen att de ska kunna bli goda ledare.

Glada stipendiater vid det teologiska seminariet Paulinum i Namibia.

Medel ur katastroffonden till Ukraina

Missionssällskapet gav nödhjälp till Ukraina och stödde de lokala kyrkornas verksamhet i Ukraina och dess grannländer. Fle- ra verksamhetscenter för flyktingar etablerades i Polen, med ett stöd på 170 000 euro från Missionssällskapet. Vid centren kunde flyktingarna få kontantbidrag och hjälp med praktiska arrangemang. Livsmedelshjälp och nödvändiga hushållsartiklar delades också ut till familjer i Ukraina och grannländerna.

I Ukraina användes medlen för att reparera en svårt skadad skola och bygga ett skyddsrum intill en annan skola. Generatorer och förnödenheter för tillfälliga skyddsrum levererades också till landet. Missionssällskapet sände även ut två medarbetare för att stödja igångsättningen av Lutherska världsförbundets verksamhet i Ukraina och Polen.

Finska Missionssällskapetets sakkunniga Sylvia Raulo i Lviv, Ukraina. På affischen står det: "Livet vinner över döden och ljuset vinner över mörkret".

Motion & Mission: kom med och förändra liv – steg för steg!

Missionssällskapetets motionskampanj är ett enkelt och givande sätt att jobba för ditt eget och andras välmående. Samtidigt som du motionerar tillsammans med andra samlar du in medel för att förbättra utsatta människors levnadsförhållanden i olika länder.

Ivriga motionärer har samlat medel för Finska Missionssällskapet på bland annat följande orter de senaste åren: Borgå, Esbo, Helsingfors (Matteus och Petrus), Pojo, Karleby, Korsholm, Kronoby, Kvelax, Kyrkslätt, Larsmo, Malax, Nykarleby, Närpes, Pedersöre och Solf. Kyrkans Ungdom har också engagerat sig i Motion & Mission genom en skidkampanj. Varma tack för alla insatser!

Karis-Pojo församling ordnade en vandring för missionen i Gumnäs en solig septemberdag 2022.

Kom i gång här:

www.finskamissionssallskapet.fi/motionochmission

Nepals före detta livegna kämpar för sin rätt

Finska Missionssällskapet deltar för första gången i ett EU-finansierat människorättsprojekt i Nepal. Målet är att främja mänskliga rättigheter för Nepals före detta livegna, haliya.

Nepals regering har skapat ett stödsystem för att söka upp de berörda och ge dem vissa bidrag, men det finns fortfarande brister i systemet.

Med hjälp av projektet har ny information samlats in om de före detta livegnas situation. De berörda människorna har utbildats om sina rättigheter och samhällena har fått en egen rådgivningspunkt, där invånarna kan få stöd för att exempelvis skaffa sig identitetsbevis.

Finska Missionssällskapet har tillsammans med sina nepalesiska samarbetspartner publicerat ytterligare en människorättsrapport, vars syfte är att fylla informationsluckan om de frigivnas nuvarande situation. Rekommendationerna i rapporten kommer att överföras till det regionala beslutsfattandet.

Mimosa Hedberg

Makri Rawat, en frigiven haliya, berättar om problemen med livegenskap.

Också idag svälter 800 miljoner runtom i världen.

Stöd vårt arbete för att bekämpa hungersnöden.

20 €

Två
fruktträd

40 €

Matpaket
för en familj

Din hjälp behövs!

Texta **MILJÖ40** (40€) eller
MILJÖ20 (20€) till numret **16155**.

Donera på webben: **miljobanken.fi**

Via **MobilePay**
på numret
40644

Foto: Vrrve Rissanen

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

På pärm: Bolivianska Teodora Apaza har 80 alpäckor vars ull hon spinner till garn. Kvinnorna i byn har fått vävmaskiner och vävstolar. De har lärt sig att tillverka sjalar och kläder till försäljning. Foto: Katja Tynkkynen

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET 1859

Finska Missionssällskapet
PB 56, 00241 Helsingfors
Tfn 09 12971

info@finskamissionssallskapet.fi

IBAN FI3880001400161130,
DABAFIHH

INSAMLINGSTILLSTÅND
FINLAND RA/2020/1538,
ÅLAND ÅLR 2022/6434

Äntligen i trygghet

Finländska faddrar hjälper utsatta barn i Venezuela och ger dem hopp om en bättre framtid.

TEXT OCH FOTO: ANNA LUNDÉN

Trettio barn i åldrarna 3–5 år sysselsätter sig med en färgläggningssuppgift i ett fullsatt klassrum i en fattig förort till staden Valencia. Gula västar skyddar barnens kläder. Vi befinner oss i kyrkans förskola, Vänskapens Hus.

De tre lärarna ber barnen vara tysta och hälsa på oss gäster. Barnen stillar sig när vi börjar sjunga sången "Jesus är din vän".

Sjungande barn är en bekant syn i finländska dagis, men i Venezuela är detta, som så många andra vardagliga saker, inte något att ta för givet. Det råder stor brist på lärare, liksom förskolor och grundskolor. Lärare letar efter andra jobb eftersom de bara förtjänar cirka 4–6 amerikanska dollar i månaden i offentliga skolor. Hyperinflationen förvärrar situationen.

Förskollärarna Letzaida Herrera och Mariangel Cambero berättar att barnen går i förskolan på vardagar från åtta på morgonen till klockan tolv på dagen. Eleverna väljs utifrån deras behov. Samtidigt knytts kontakt med hemmen.

För förskolebarnen reserveras platser i en privat skola som drivs av kyrkan, så deras föräldrar har en sak mindre att oroa sig för. Skolan ligger på samma inhägnade tomt som kyrkan.

"Vi går framåt"

Vi beger oss till Casa Hogar, ett skyddshem för pojkar i utkanten av Valencia. Vi färdas med sammanlagt tre olika bilar – bilen måste bytas varje gång den förra slutar fungera. Orlando Pérez, som sedan år 2006 driver skyddshemmet tillsammans med sin fru Janeth Hernandez, hälsar oss välkomna.

Eftermiddagssolens ljus filtreras genom löven och faller mjukt i den lummiga,

muromgärdade trädgården. De rosa löven som fallit från trädet gör att gården ser oemotståndligt vacker ut. I trädgården bor barnens husdjur: hundar, katter, höns, papegojor och sköldpaddor. Det här är ett hem för elva pojkar i olika åldrar.

"Att bo vid Casa Hogar betyder att du har hopp. När allt kommer omkring har unga människor här en chans till ett bättre liv", säger Emanuel och Angelo, båda 17 år.

I år inledde Emanuel ingenjörstudier och Angelo sociala studier. Pojkarna säger att det råder brist på alla typer av yrkesverksamma i Venezuela: ingenjörer, sjukskötare och lärare. De vill studera till yrken som hjälper deras land att gå framåt.

"Situationen är allvarlig. Folk har inte pengar att köpa mat till sina familjer. Men vi går framåt hela tiden, för sin familj är man beredd att kämpa och göra vad som behövs", säger Angelo.

Förutom arbetstagare är det brist på bensin, el, gas och vatten. Varje kväll fylls gatorna i staden Valencia av kilometerlånga bensinköer.

"Upp ur avgrunden"

De yngsta pojkarna är intresserade av yrken de blivit bekanta med genom olika spel. Jeferson, 12, är glad att alla pojkar känner sig

Jeferson förevisar brödugnen som Idensalmi församling donerade till Casa Hogar för 13 år sedan. Här bakar pojkarna bröd varje vecka.

Fadderarbete i nästan 30 år

- ✓ Finländska faddrar stöder barnen vid Casa Hogar genom Finska Missionsällskapet. Fadderarbetet i Venezuela startade redan år 1995.
- ✓ Ungefär 30 procent av barnen i Venezuela lider av undernäring, hälften av dem är allvarligt undernärda. Enligt den lutherska kyrkan har 90 procent av familjerna svårt att förse sina barn med mat.
- ✓ I Venezuela råder det brist på bland annat vatten, gas, mat, mediciner, bränsle och kollektivtrafik. Landets oljeindustri har kollapsat. Den politiska och ekonomiska krisen har lett till att mer än sju miljoner människor flytt från Venezuela, mestadels till grannländerna. Några av dem har återvänt. Utländska journalister får inte komma in i Venezuela.

"Situationen i Venezuela är allvarlig", säger Angelo, som bor vid Casa Hogar.

som bröder på Casa Hogar. Han säger att han gillar att bygga med lego och planerar att jobba med robotar när han blir stor.

"Familjen är det viktigaste – alla behöver en familj för att känna sig älskade", säger Jeferson.

Tills han var fem år bodde han med sin lillebror och sin mormor i en enkel bostad av kartong, pafflådor och plast. När han var hungrig stal han ibland mat från marknaden. Han hade turen att få en plats på Casa Hogar tillsammans med sin lillebror.

En idrottslärare, en fotbollsspelare eller kanske en brandman? Att hjälpa andra känns viktigt, reflekterar Gustavo, 10.

"Hopp betyder att när du faller ner i en mörk avgrund, kommer vänner för att hjälpa dig. Hopp betyder att hjälpa andra."

"Detta är Guds hus"

"Barnen kommer hit med olika bördor från det förflutna. Livet på gatan eller i ständig nöd har gjort många barn distanserade. De har inte nödvändigtvis en uppfattning om vilka de verkligen är", säger psykologen Gabriel Peréz.

"Det kan ta lång tid innan barnen börjar lita på oss och vågar öppna sig. Den bästa medicinen är långsiktig närvaro och tid."

Att ha ett eget rum och trygga vardagsrutiner bidrar enligt Peréz till att skapa hemkänsla. Han har vuxit upp tillsammans med husets barn, eftersom han är son till Orlando Peréz och Janeth Hernandez, som arbetar på skyddshemmet.

I Casa Hogar är barnens vardag fylld av bollspel, musik, sim- och målarlektioner

Pastor Gerardo Hands välsignar ett barn under en mässa i den lutherska kyrkan i Valencia.

utöver skolan. Barnen utför hushålls- och trädgårdssysslor varje dag. På den fridfulla innergården är det svårt att föreställa sig den hårda verklighet som omger huset och dess lummiga trädgård. Den idylliska atmosfären är resultatet av hårt arbete.

Janeth Hernandez säger att många av barnen utsatts för långvariga övergrepp eller utnyttjanden före de kommit till Casa Hogar, antingen hemma eller medan de bodde på gatan.

"Det tar tid, men så småningom lär sig pojkarna att lita på oss. Detta är Guds hus, även barnen känner hans godhet här."

"Tiden är ännu inte kommen"

Den lutherska kyrkan är fullsatt inför söndagens gudstjänst i centrala Valencia. Pojkarna från Casa Hogar sitter på rad i bänkarna. Många familjer deltar. I sön-

AKTUELL INSAMLING

STÖD BARNEN I VENEZUELA

Ge en gåva till Finska Missionsvälsällskapet, FI38 8000 1400 1611 30, märk gåvan M2023

Du kan också ge en gåva via MobilePay till numret 50434

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2022/6434

dagsskolan som hölls tidigare har man diskuterat mötet mellan Jesus och den samariska kvinnan och det vatten som gör att man aldrig mer blir törstig.

Gerardo Hands, kyrkoherde i Valencia, predikar om vikten av evigt vatten och berättar att vi alla behöver livets vatten, hoppet.

Plötsligt hör vi en välbekant melodi, ackompanjerad av en ung violinist och orgel. Finlandia-hymnen sveper genom de kalla stenväggarna ut på Valenciens varma gator. Vi berättar för församlingen att denna psalm kan uppmuntra invånarna i ett nödlidande land att tro på en ny morgondag.

Med tårar i ögonen konstaterar vi tillsammans att Venezuelas tid kommer. Evigt vatten rinner också till barnen i det här förstörda landet. Som Jeferson sa i Casa Hogar, "ingenting är omöjligt tillsammans med Gud". ∞

Kommentar:

"Gud behövs verkligen i Venezuela"

Hur kan orättvisa och hopp leva så starkt sida vid sida i Venezuela?

Under veckan fick vi höra chockerande historier om övergivna och misshandlade barn. Men samma barn kan leka, skratta och sjunga tack vare Guds nåd. Det kändes som att Gud är närvarande där han behövs som mest.

Barnen i Venezuela har lidit mycket. Ändå har de inget annat val än att sträva mot morgondagen. När allt är en bristvara är hoppet det enda som består. Varje dag är en ny möjlighet, varje dag kan du hitta en ny anledning att sjunga och vara glad.

Anna Lundén, regional kommunikator i Latinamerika

KOMMANDE EVENEMANG

19.9.2023: Missionskretsen i centrum, Vasa, Lilla församlingssalen klockan 14. Charlotte Steffansson-Myrskog medverkar. Arr. Vasa svenska församling.

23.9.2023: Bön och lovsång i Trefaldighetskyrkan klockan 18. Charlotte Steffansson-Myrskog medverkar. Arr. Vasa svenska församling.

26.9.2023: Öppet hus för åk 5–6 med temat Sandom och världen klockan 13. Charlotte Steffansson-Myrskog medverkar. Arr. Vasa svenska församling.

27.9.2023: Missions- och bibelkväll klockan 17, Lilla

salen, Församlingshemmet på Lundagatan 5, Borgå. Missionssällskapets tidigare Felm Volunteer-volontär Ina Laakso berättar om sin tid i Oman. Arr. Borgå svenska domkyrkoförsamling.

28.9.2023: Familjeklubb på Brändö församlingsgård klockan 17:30. Charlotte Steffansson-Myrskog medverkar. Arr. Vasa svenska församling.

11.10.2023: Te, stick och snack klockan 18 på Vasaesplanaden 3E. Onsdagsmys med missionstema för studerande och unga vuxna. Charlotte Steffansson-Myrskog medverkar. Arr. Vasa svenska församling.

Designa sockor som ger hopp

- delta i vår tävling!

Tycker du om att sticka? Har du en bra idé till ett sockmönster? Vi lanserar nu en tävling där vi efterlyser nyskapade stickmönster. De vinnande sockmönstren delas sedan ut för att stickas till förmån för Missionssällskapets arbete. Instruktioner finns på vår hemsida.

Välkommen med ditt bidrag!

finskamissionssallskapet.fi/sticktavling

Sprid ljus i mörkret

Köp reflexer med temat Tro-Hopp-Kärlek!

10 €

Reflexen kan beställas på webbadressen basaari.mission.fi eller genom att ringa numret 040 760 7592

Vila och befrielse från inre och yttre krav

”Kom till mig alla ni som är tyngda av bördor, jag ska skänka er vila”, säger Jesus. Och i bibelöversättningen The Message står det så här: ”Är ni trötta? Slitna? Utbrända av försöken att leva upp till olika andliga krav? Kom då till mig. Fly med mig, så ska ni få livet tillbaka. Jag ska visa er var man kan vila ut.”

Låter inte det här underbart? Vi är nog många som bär på bördor av olika slag, eftersom livet ger oss sådana. Och vi är många som åtminstone tidvis är trötta, slitna och utmattade av våra försök att leva upp till krav av olika slag. Också på det andliga området kan vi känna att vi kommer till korta och inte lever som vi borde, med allt som sägs höra till ett kristet liv. Lätt kommer kraven insmygande även här.

Vi är tyngda av krav som vi lägger på oss själva, och indirekt också på varandra genom att vi definierar olika standarder att leva upp till. Så uppstår det en glipa mellan vårt liv som det är och som vi önskar att det skulle vara. Och hur mycket vi än anstränger oss kommer glipan inte att försvinna. Ingens liv motsvarar idealbilden, även om det utåt kan verka så.

Men till den vars liv bär skavsår av bördor och krav kommer Jesus med ett radikalt erbjudande om frihet, en flyktväg till vila och befrielse från inre och yttre krav. Fly med mig, säger han, så ska ni få livet tillbaka. Tänk att vi helt enkelt får fly

till en plats där vi får vila med våra bördor, och vandra iväg från krav som vi själva och andra försöker lägga på oss. Vilket befriande budskap. Evangelium för trötta själar.

Samma evangelium får vi förkunna för andra, hjälpa varandra att frigöra oss från krav som skaver och tynger. Alla sorters bördor kan vi inte göra oss av med, men många av de tröttande kraven skulle vi kunna befria oss från. Kanske kan det vara så enkelt som att vi börjar lägga bort våra präktiga fasader och istället visar oss som vi är och vågar säga som det är – både inför Gud och inför varandra. Det bästa vi kan göra som kristna förebilder kanske kan vara att visa att vi är bristfälliga människor som ständigt är beroende av nåden.

Idealbilder kan punkteras och krav kan raseras om vi väljer att inte gömma oss bakom en välputsad utsida, utan vågar visa upp vårt liv i hela dess komplexitet. Då kan vi istället skapa samhörighet och gemenskap som bygger på äkthet, igenkänning och medkänsla.

Så låt oss gå till Jesus med våra bördor, frigöra oss från självpåtvungade krav och fly tillsammans med Honom, som vill ge oss livet tillbaka. För Jesus har kommit för att ge oss liv, och liv i överflöd.

Camilla Vuoristo

församlingspastor, Kyrkslättis svenska församling

